

РЕШЕНИЕ

№ 9547

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3347** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба „Кредит Инс“ АД, ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез пълномощника си адвокат Д. срещу Решение от 16.02.2024г., постановено по НАХД № 4748/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 38-28/15.02.2023г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, с което за нарушение на чл. 55, ал. 3, вр. с чл. 55, ал. 2, вр. чл. 53, ал. 7 и във връзка с чл. 15, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на касатора, задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 5 000 /пет хиляди/ лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Според касатора в нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН в АУАН и НП липсва точно и ясно описание на нарушението. Навежда възражения за неправилно интерпретиране на фактите от АНО и неправилно приложение на закона. Моли съда за отмяна на обжалваното решение и вместо него постанови друго, с което да отмени

наказателното постановление. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява. Постъпила е молба от адв. Д. от 07.05.2024г., с която не се възразява делото да се гледа в отсъствието на касатора, излагат се съображения по същество и моли за присъждане на съдебни разноски, като прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

Ответникът – Председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалния си представител А. оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения развива в представените писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, съответно оспореното решение е валидно, допустимо и правилно.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да се произнесе, СРС по фактите е установил следното:

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че при извършена проверка служителите на ДАНС, отдел „Контрол върху задължените лица“, дирекция „Финансово разузнаване“, констатират, че на 15.11.2021г. „Кредит Инс“ АД /в качеството на заемодател/, през официалната си страница, е сключило договор за потребителски кредит „ЕКСТРА“ № ДЗО10084 , с клиент Н. Д. В., ЕГН [ЕГН], като дружеството-касатор не е документирало предприетите действия за проверка на събраните идентификационни данни, с информацията относно датата и часа на извършването им, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол с рег. № ФР-10-8275 от 28.11.2022г. За нарушение по чл. 53, ал. 7 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 15, ал. 1 ЗМИП на задълженото по чл. 4, т. 3 от ЗМИП лице е съставен АУАН № ФР-10-58279 от 28.11.2022г., срещу който са депозиран писмени възражения по чл. 44 ЗАНН. След преценка на доказателствата и възражението, с оспореното НП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушенията и обстоятелствата, при които е извършено. Приел е за безспорно установено, че дружеството, е осъществило от обективна страна административното

нарушение, което му е вменено, а именно в изпълнение на чл. 55, ал. 3 ЗМИП да документира предприетите по ал. 1 и 2 действия, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително да се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия по ал. 1, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило. При тези съображения, като е преценил формалния характер на нарушението, правилната индивидуализация на наказанието и липсата на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, съдът е потвърдил оспореното пред него НП.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивния съд да потвърди наказателния акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са извършени от компетентните административни органи на основание чл. 123, ал. 1 от ЗМИП. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3-т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-т. 7 от ЗАНН.

В чл. 3 от ЗМИП са посочени мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. В т. 1 от тази разпоредба е предвидена мярка комплекса проверка на клиентите.

Съгласно чл. 4, т. 3 от ЗМИП, мерките са задължителни за финансовите институции по смисъла на Закона за кредитните институции, каквато е наказаното дружество. Според чл. 15, ал. 1 от ЗМИ, мерките се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения.

Чл. 53, ал. 7 от ЗМИП предвижда, че когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. В тези случаи проверката на събраните идентификационни данни се извършва по реда на чл. 55, ал. 2. Съгласно чл. 55, ал. 2 от ЗМИП, при установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента лицата по чл. 4 извършват проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите по ал. 1. Условията и редът за прилагане на мерките за удостоверяване истинността на идентификационните данни на клиента се определят с правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 55, ал. 3 от ЗМИП, предприетите по ал. 1 и 2 действия се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия по ал. 1, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

След като кандидатстването за потребителски кредит се извършва онлайн, то за „Кредит Инс“ АД е възникнало задължение да извърши посочените в чл. 55, ал. 2 от ЗМИП проверки, както и съобразно императивното изискване на чл. 53, ал. 3 от ЗМИП да документира това обстоятелство. При предоставянето на потребителския кредит в процесния случай са извършени проверки, но те не са документирани, с

което е осъществено посоченото в АУАН и НП нарушение.

Неоснователно възражението на касатора за приложимост на разпоредбата на чл. 56 от ЗМИП - съгласно чл. 56, ал. 3 позоваването на предходно идентифициране не освобождава от отговорност позоваващото се лице, а отделно от това такова позоваване от страна на ИП е възможно само при кумулативното наличие на визирания в чл. 56, ал. 1, т. 1-3 условия, като в случая отсъства условието по т. 2 - не е установено, че изискваната по чл. 53 информация е била на разположение на лицето позоваващо се на предходно извършено от кредитна институция идентифициране, с възможност незабавно да бъдат получени при поискване копия на документите по чл. 53, ал. 1 от ЗМИП. Касае се за благоприятни за наказаното дружество юр. факти, за установяването на които доказателствената тежест е негова, но съществуването на такива не е било доказано в хода на въззивния процес.

Ирелевантно е обстоятелството, че при усвояването на заемната сума по договора, копие на личната карта на клиента е представено на касата на „Изипей“ АД, доколкото то е различно от процесното дружество и независимо че се явява негов партньор, не означава, че е идентифицирало физическото лице, одобрено и получило кредита, вкл. и че се отнася за действия по кредита, последващи сключването на самия договор и възникването на делово правоотношение /чл. 55, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 4, т. 2 и чл. 56 ЗМИП/. За да може контролният орган да установи дали задължено по чл. 4 ЗМИП лице е изпълнило задължението си по чл. 53, ал. 7 във връзка с, ал. 1 във връзка с чл. 15, ал. 1 ЗМИП, то следва същото да представи съответните документи в момента на проверката - чл. 109, ал. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1 ЗМИП.

Касационният състав приема, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като е приложена санкционната разпоредба на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, като е определена имуществена санкция в законоустановения минимум от 5 000 лв.

Съдът счита, че извършеното нарушение не е маловажно, тъй като се касае за регулиране на обществени отношения, гарантиращи прилагането на мерките за превенция за използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Регулират се и отношенията, свързани с гражданскоправния оборот, при сключването на сделки между гражданскоправни субекти, какъвто е процесният случай. При това се цели защита не само на лицата, страни по сделката, но и предотвратяване изпирането на пари по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗМИП. При това и с оглед обществената опасност на нарушението, засягащо норми, гарантиращи отношенията между частноправните субекти, но и такива от публичен ред, не следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 28, б. "а" от ЗАНН. С цел постигане на предупредителен и превантивен ефект на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН, отчитайки имущественото състояние на задълженото лице и въз основа на приобщените към административнонаказателната преписка документи, релевантни към спора, председателят на ДАНС е наложил административното наказание в минимален размер по чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

Предвид изложените съображения, решението на районния съд се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е Наредбата за заплащането на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80

лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл.63в от ЗАНН,
Административен съд София-град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.02.2024г., постановено по НАХД № 4748/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21-ви състав.

ОСЪЖДА „Кредит Инс“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, да заплати на Държавна агенция за национална сигурност сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: